

Stoere Steffie en de rare uitvinder

Annemarie Bon

Illustraties
Marja Meijer

de klas van mees bok. pas op, big! (AVI-Start)

de klas van mees bok. haas in de put (AVI-Start)

Iuun van de maan (AVI-M3)

poes moos (AVI-M3)

Het kleine draakje (AVI-E3)

Choco het mini paardje (AVI-M4)

Stoere Steffie en de rare uitvinder (AVI-E4)

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

LEESNIVEAU

		M E M E			M E M E M E				
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

Steentijd | Avontuur

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 287/LP031501

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXV Tekst: Annemarie Bon

© MMXV Illustraties: Marja Meijer

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Opmaak binnenwerk: Marieke Brakkee

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

Waar is de bal?

‘Kom nou eens hier met die bal!’

Steffie heeft zich al een hele tijd vrijgespeeld. Toch krijgt ze de bal maar niet in bezit. En het is nog wel haar eigen bal! Joris en Luuk spelen alleen naar elkaar. Zouden ze soms denken dat meisjes niet kunnen voetballen?

‘Hier heb je hem, Steffie,’ roept Luuk.

Luuk geeft de bal een keiharde knal. Hij schiet met een vaart over de muur.

Meteen daarna klinkt gerinkel van glas. Iedereen staat stijf van schrik.

‘Maak dat je wegkomt!’ roept Luuk. ‘Hij ligt in de tuin van die enge Rinus.’

Tegen Joris had Luuk dat niet hoeven zeggen. Die is al aan het eind van de straat.

De drie van de tegenpartij zijn ook al weg.

En tegen Steffie had hij dat ook niet hoeven zeggen. Ze staat met haar handen in de zij.

‘Ga mijn bal halen.’

Luuk lacht. ‘Echt niet!’

En nu rent ook Luuk weg.

‘Lafbek,’ roept Steffie hem na.

Even twijfelt Steffie. Maar ze wil haar bal terug. Het is een leren bal. Ze heeft hem nog van opa gekregen. En hij was vroeger prof.

Ze moet de bal wel gaan halen, al vindt ze het nog zo eng.

Steffie loopt naar de muur. Daar kan ze echt niet overheen klimmen. De muur is veel te hoog.

Maar naast de muur staat een boom. Daarin klimmen is voor Steffie een makkie. In twee tellen zit ze op een hoge tak. Vanaf de tak stapt ze voorzichtig op de muur. Dan laat ze zich zakken. Nog één sprong en ze staat in de tuin.

Als ze zich omdraait, schrikt Steffie. Ze kijkt

recht in de ogen van Rinus. Hij draagt een lange witte jas. En zijn haar lijkt wel een vogelnest, zo wild en verward als het is. Zijn baard is zo mogelijk nog erger.

Rinus jammert en krijst, met zijn handen tegen zijn hoofd.

Steffie ziet in één oogopslag wat er is gebeurd. De ruit achter Rinus is stuk. Maar daarom hoeft hij toch nog niet zo raar te doen?

‘Was die bal van jou?’ schreeuwt hij.

‘Ja,’ zegt Steffie. ‘Het spijt me van de ruit, maar ik wil mijn bal graag terug.’

Rinus is helemaal in de war. Hij trekt aan zijn haar. Daardoor ziet hij er nog woester uit. ‘Je bal terug?’ roept hij. ‘Dat kan niet. Die is echt weg.’

‘Hoe kan dat nou?’ vraagt Steffie. ‘Hij is hier toch door de ruit geschoten?’

‘Ga hem dan zelf halen als je me niet gelooft.’

‘Dat is goed.’ Steffie loopt naar de deur.

Rinus rent achter haar aan. ‘Wacht! Dat was een geintje. Je bal is echt weg. Hij kwam in mijn tijdmachine terecht.’

‘Tijdmachine?’ vraagt Steffie. ‘Ja ja. Dat zal wel.’ Die Rinus is echt knettergek, denkt ze. Wie verzint nou zoiets? Ze zegt het maar niet hardop.

Maar Rinus lijkt het werkelijk te menen. ‘Ja, heus,’ zegt hij. ‘Kom maar mee. Jouw bal kan nu overal in de tijd zijn.’

Steffie aarzelt. Dan loopt ze toch met Rinus mee naar binnen. Het klopt, haar bal ligt nergens tussen het glas. En daar staat inderdaad een rare machine met knopjes en lampjes en hendels. Zou

